अभ्यनुज्ञा *f.*, **°न** *n.* Zustimmung, Gutheifsung.
अभ्यनुज्ञापन *n.* Bestärkung.
अभ्यन्तर der innere, nächste; eingeweiht, erfahren in (*Loc.*), wesentlich für (—°). *n.* das Innere, *adv.* hinein.
अभ्यन्तरी कर् dazwischen setzen; einweihen.
अभ्यर्कबिम्बम् gegen die Sonnenscheibe.
अभ्यर्चन *n.* Verehrung.
अभ्यर्ण nahe; *n.* Nähe.
अभ्यर्थन *n.*, **°र्थना** *f.* Bitte.
अभ्यर्धयज्वन् Spenden entgegenbringend.
अभ्यर्हण *n.* Verehrung.
अभ्यर्हणीय ehrwürdig. *Abstr.* **°ता** *f.*
अभ्यवहरण *n.*, **°हार** *m.* das Zusichnehmen, Essen und Trinken.
अभ्यवहार्य genieſsbar; *n.* Speise.
अभ्यागम *m.*, **°न** *n.* das Herankommen.
अभ्याघात *m.* Überfall.
अभ्याश nahe; *m.* Nähe **°शम्** *u.* **°शे** in der Nähe (*mit Gen. o. Abl.*).
अभ्यास *m.* Hinzufügung, Wiederholung; Reduplication (*g.*).
अभ्युत्थित *s.* **°स्था**.
अभ्युदय *m.* Aufgang, Anbruch, Erfolg, Glück, Fest.
अभ्युपगम *m.* Eingeständnis, Zusage.
अभ्युपपत्ति *f.* das Beispringen, der Beistand.
अभ्र *n.* (*m.*) Wolke, Luftraum.
अभ्रातर् *f.* (*auch* **अभ्रातर्**) bruderlos.
अभ्रित bewölkt.
अभ्व, अभ्वृ *u.* **अभ्वं** ungeheuer; *n.* Übermacht; das Grauen, Ungetüm.
अम्, अमीति vordringen. *Caus.* **आमयति** Schaden leiden, krank sein.
1. **अम** *Pron.-St.* dieser.
2. **अम** *m.* Andrang, Ungestüm; Schreck.
अमङ्गल *u* **°ल्य** unheilbringend; *n.* Unheil.
अमण्डित ungeschmückt.
अमत unvermutet.
1. **अमति** *f.* Schein.
2. **अमति** arm; *f.* Armut.
3. **अमति** *f.* das Nichtwissen.
अमत्सर uneigennützig.
1. **अमनस्** *n.* kein Geist.
2. **अमनस्** ohne Geist, ohne Gemüt, unverständig.
अमन्तु unberaten, unbewusst.
अमन्त्र ohne Mantra- *d. i.* Vedakenntnis.
अमन्द nicht träge oder dumm. *Abstr.* **°ता** *f.* Klugheit.
अमन्यमान nicht vermutend.
अमर, *f.* आ *u.* **ई** unsterblich; *m.* ein Gott.
अमरपक्षपातिन् *n.* Götterfreund.
अमरसद्स् *n.* Göttersitz, Himmel.
अमरावती *f.* die Götterstadt (*Indra's Residenz*).
अमरेश्वर *m.* Herr der Unsterblichen, *Bein. Vishnu's o. Indra's*
अमरोपम göttergleich.
अमर्त *u.* **अमर्त्य** unsterblich.
अमर्धन्त् nicht ermüdend.
अमर्ष *m.* Unmut, Ärger.
अमर्षण unmutig, *n.* = *vor.*
अमर्षित *u.* **°र्षिन्** unmutig, unwillig.
अमल *u.* **°लिन** fleckenlos, rein.
अमवन्त् ungestüm, kräftig.
अमहात्मन् nicht hochsinnig.
अमहीयमान (nicht grofs seiend) gedrückt, schmachtend.
अमा *Adv.* daheim, heimwärts.
अमाजुर् *f.* daheim alternd, alte Jungfer.
अमात् (*Abl. adv.*) von heim, von Hause.
अमात्य *n.* Hausgenosse; Minister.
अमानित्व *n.* Bescheidenheit.
अमानुष, *f.* **ई** nicht menschlich, un-, übermenschlich. *m.* kein Mensch.
अमार्य ungeschickt.
अमाया *f.* keine List; *Instr.* ohne Hintergedanken, redlich.
अमार्जित ungewaschen.
अमावासी *u.* **स्या** *f.* Neumondsnacht.
अमित ungemessen, unermesslich.
अमिततेजस् von unermesslichem Glanze.
अमितबुद्धिमन्त् von unermesslicher Geisteskraft.
अमितौजस् von unermesslicher Kraft.
अमित्र *m.* Feind; *f.* **आ** Feindin.
अमित्रकर्षण Feinde quälend.
अमित्रता *f.* Feindschaft.
अमिनन्त् nicht verletzend.